

Sveti krst

1210 Zakramente nove zaveze je postavil Kristus in jih je sedem: krst, birma, evharistija, pokora, bolniško maziljenje, mašniško posvečenje in zakon. Sedem zakramentov se dotika vseh obdobj in vseh pomembnih trenutkov kristjanovega življenja: podeljujejo prerojenje in rast, ozdravljenje in poslanstvo za versko življenje kristjanov. Pri tem je neka podobnost med obdobji duhovnega življenja.

1211 Držeč se te podobnosti bomo najprej predstavili tri zakramente uvajanja v krščanstvo, nato zakramenta ozdravljanja, končno zakramenta, ki služita občestvu in poslanstvu vernikov. To ... nam pomaga videti, da so zakramenti en sam organizem, v katerem ima vsak posamezen zakrament svoje življenjsko mesto. V tem organizmu zavzema evharistija kot »zakrament zakramentov« edinstveno mesto: »Vsi drugi zakramenti so naravnani nanj kot na svoj cilj.«

1213 Sveti krst je **temelj** celotnega krščanskega življenja, velika **vrata k življenju v Duhu** in vrata, ki odpro dostop k drugim zakramentom. Po krstu se **osvobodimo greha in se prerodimo v božje otroke; postanemo udje Kristusa in se včlenimo v Cerkev ter postanemo deležni pri njenem poslanstvu.** (Katekizem katoliške Cerkve, Ljubljana 1993)

Krst bomo pogledali predvsem iz dveh vidikov:

1. Se osvobodimo greha in se prerodimo v božje otroke.
2. Postanemo udje Kristusa in se včlenimo v Cerkev ter postanemo deležni pri njenem poslanstvu.

1. Osvoboditev od izvirnega greha, vsakega drugega greha in oblasti hudobnega duha razumem predvsem v milosti Jezusovega krsta, ki pomeni njegovo popolno izničenje, popolna izročitev božjemu načrtu, načrtu njegovega Očeta. S to popolno pokorščino je izničil vso nepokorščino človeštva, hudobni duh se nad tako visoko ceno ne more dvigniti.

V veri staršev se otrok po Božji milosti zmore obrniti k Nebeškemu Očetu in zmore sprejeti načrt, ki ga je Bog pripravil zanj. V celoti prejme milost Božjega otroštva, ki je bila zapravljen z izvirnim grehom. Seveda pa ta milost spreminja življenje otroka le, če se najprej temu delovanju in Božjemu načrtu odpirajo starši, potem pa otrok sam.

Obnavljanje krstnih je pravzaprav obračanje k Bogu in prošnja, da bi z njegovo pomočjo izpolnili Božji načrt.

2. Da postanemo udje Kristusa in del Cerkve ter njenega poslanstva razumem predvsem v luči trojnega dostojanstva oz. službe: kraljevsko, duhovniško in preroško. Ko sem včeraj pokopaval mrtvo rojenega otroka Mateja, sem razmišljal o tem dostojanstvu takole:
  - Kraljevsko dostojanstvo je Jezus izpolnil na križu. Na križu slavimo Jezusa, Kristusa Kralja vesoljstva. Njegovo kraljestvo je v služenju, v izpolnjevanju Očetove volje. Karkoli mu je naročil, to je izpolnil. Vedno je ponavljal, delam tisto, kar dela Oče. Kako je Matej izpolnil Kraljevsko dostojanstvo? Tako, da je sprejel načrt, ki ga je zanj pripravil nebeški Oče. Težko razumemo, zakaj je bilo prav, da je umrl, kot težko razumemo, da je moral umreti Jezus na križu. A naše kraljevsko dostojanstvo je v tem, da gremo preko svoje volje,

svojega razuma in sprejmemo Očetovo voljo. Ob Mateju, smo lahko trdno prepričani, da je hotel živeti, a je hkrati sprejel Očetov načrt, ker je tako prav. Naj ob njem tudi mi rečemo, Oče naj vedno izpolnimo tvojo voljo, da bomo v tvoje kraljestvo lahko vstopili kot kralji in kraljice.

- Duhovniško dostojanstvo in službo je Jezus v naprej napovedal pri zadnji večerji, ko je bil sam žrtev in darovalec. Ko je sebe dal v hrano, je napovedal veličino svojega duhovništva. Tu je, da se daruje, da služi in ne da mu služimo.

Ne moremo razumeti, zakaj je moral umreti Matej, a trdno lahko verujemo, da njegova smrt ni zaman. Je izpolnitev duhovniške službe. Ni umrl zase, ampak za nas vse. Naj tudi mi ne živimo in umiramo zase, ampak v darovanju za druge, kot nas vabi Jezus pri sv. maši, ko po duhovniku reče: To delajte v moj spomin.

- Preroško službo bi pričakovali kot oznanjevanje, a še veliko večjo moč kot besede ima Jezusov molk in tiho delo. Jezus je preroško službo bolj izpolnil z molkom na križu, kot z besedami v življenju. Njegov molk na križu najgloblje govori o slavi, v katero vstopa, o kraljestvu ki ga oko ni videlo in uho ni slišalo, ki je pripravljen njim, ki ga ljubijo. Matej ni spregovoril, a nas je na nebeško kraljestvo spominjal od spočetja naprej. Vseh pet mesecev je bil med nami kot tihi prerok, prerok nebeškega kraljestva. S svojo prisotnostjo nas je vabil, da še bolj zaživimo za kraljestvo, v katerega bomo na koncu vstopili.

Naša preroška služba je prav tako v tihem in vztrajnem delu za božje kraljestvo.

Pustite otročiče k meni, je rekel Jezus učencem, ki so otroke pri tem ovirali. Če ne postanemo kot otroci, ne pridemo v nebeško kraljestvo (kraljestvo veselja in ljubezni).

Kje se najdemo zveste krstni milosti in kako ta vpliva na naše veselje?

Kje se s svojo logiko oddaljujemo od namena krsta?